

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 31. listopada 2018.

[Multimedia]

U Kristu nalazi puninu naš zaručnički poziv

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas ću dovršiti katehezu o Šestoj riječi Dekaloga – „Ne čini preljuba“ -, ističući da je Kristova vjerna ljubav svjetlo koje pomaže živjeti ljepotu ljudske sjetilnosti. Naime, naša afektivna dimenzija je *poziv na ljubav*, koja se očituje u vjernosti, prihvaćanju i milosrđu. Kako se očituje ljubav? U vjernosti, prihvaćanju i milosrđu.

Ne treba, međutim, zaboraviti da se ta zapovijed izričito odnosi na bračnu vjernost te je stoga dobro dublje razmisliti o njezinu značenju u povezanosti s *bračnim zajedništvom*. Ovaj svetopisamski odlomak, ovaj odlomak iz Poslanice svetoga Pavla, je revolucionaran! Zamislite samo, reći u to doba, s tadašnjom antropologijom, da muž mora ljubiti ženu kao što Krist ljubi Crkvu: pa to je prava revolucija! Možda je to u to doba bila najrevolucionarnija stvar rečena o ženidbi. Uvijek na putu ljubavi. Možemo se zapitati: kome je upućena ova zapovijed o vjernosti? Samo supružima? Zapravo ova zapovijed je za sve, to je očinska Božja riječ upućena svakom muškarcu i ženi.

Sjetimo se da je put ljudskog sazrijevanja put same ljubavi koji vodi od *primanja skrbi* do sposobnosti *pružanja skrbi*, od *primanja života* do sposobnosti *darivanja života*. Postati odrasli muškarci i žene znači živjeti *supružnički* i *roditeljski* stav, koji se manifestira u različitim životnim situacijama kao sposobnost da se preuzme na sebe teret odgovornosti za drugu osobu i da je se ljubi bez dvoumljenja. To je stoga opći stav osobe koja zna prihvatiti stvarnost i zna ući u duboki

odnos s drugima.

Tko je dakle preljubnik, bludnik, nevjeran? To je nezrela, samoživa osoba i osoba koja tumači situacije na temelju vlastite dobrobiti i zadovoljstva.

Dakle, da bi se živjelo ženidbu nije dovoljno vjenčati se! Mora se prijeći put koji vodi od „ja“ do „mi“, od toga da mislim samo ja na to da mislimo udvoje, od toga da živim sâm do toga da živimo udvoje: to je lijep put, baš lijep put. Kada prispijemo do toga da izbacimo same sebe iz središta, tada je svaki čin *supružnički*: radimo, razgovaramo, odlučujemo, susrećemo druge stavom prihvatanja i predanja.

Svaki kršćanski poziv, u tome smislu, – sada možemo malo proširiti vidik i reći da je svaki kršćanski poziv u tome smislu *zaručnički*. *Svećeništvo* je zaručnički poziv zato što je to poziv, u Kristu i Crkvi, služiti zajednici sa svom ljubavlju, konkretnom brigom i mudrošću koju Gospodin daruje.

Crkva ne treba one koji teže tome da preuzmu *ulogu* svećenika – ne, ne trebaju nam, bolje da ostanu kod kuće –, već treba muškarce kojima Duh Sveti dotiče srce bespridržajnom ljubavlju prema Kristovoj Zaručnici. U svećeništvu se ljubi Božji narod svim očinstvom, svom nježnošću i snagom supruge i oca. Tako se i *posvećeno djevičanstvo* u Kristu živi vjerno i radosno kao bračni i plodni odnos majčinstva i očinstva.

Ponavljam: svaki kršćanski poziv je zaručnički, jer je to plod veze ljubavi u kojem smo svi preporođeni, veza ljubavi s Kristom, kako nas je na početku podsjetio odlomak svetoga Pavla. Polazeći od *njegove* vjernosti, *njegove* nježnosti i *njegove* velikodušnosti s vjerom gledamo na ženidbu i svaki poziv te shvaćamo puni smisao spolnosti.

Ljudsko biće, u njegovu neraskidivom jedinstvu duha i tijela, te njegovu polaritetu muško i žensko, vrlo je dobra stvarnost, koja ima za krajnji cilj ljubiti i biti ljubljen. Ljudsko tijelo nije sredstvo užitka, nego mjesto našeg poziva na ljubav, a u autentičnoj ljubavi nema prostora za bludnost i njezinu površnost. Muškarci i žene zavrjeđuju više od toga!

Dakle, riječ „Ne čini preljuba“, premda je u negativnom obliku, usmjerava nas na naš izvorni poziv, to jest punu i vjernu zaručničku ljubav koju nam je Isus Krist objavio i darovao (usp. Rim 12, 1).

U sklopu pozdrava vjernicima na talijanskom jeziku

Sutra slavimo svetkovinu Svih Svetih, a preksutra Spomen svih vjernih mrtvih. Neka svjedočanstvo vjere onih koji su nam prethodili na ovozemaljskom putovanju osnaži u nama sigurnost da Bog prati svaku osobu na putu života, da nikada nikoga ne ostavlja samog i želi da

svi budemo sveti, kao što je On svet.

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana